

*„Jó az Úr! Menedék a
nyomorúság idején, gondja van a
hozzá folyamodókra.”*

NÁHUM 1:7

**A Baptista Menedék Szolgálat
tevékenysége 2023-ban**

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód!”

ÉZSAIÁS 43:1-3

Köszöntő

Vannak idők, amikor önkéntelenül és könnyen fakad az ember szívéből a hála szava. Egy előrelépés az életben, egy sikeres vizsga, egy váratlan jó fordulat, gyógyulás, vagy egy meglepő ajándék megmozdítja és felemeli a szívünket. És van, hogy a hálaadás okát keresnünk kell, mert erősebb a krízis megélésének keserűsége, mint a hálaadás jó íze.

Jól tesszük, ha időnként számvetést tartunk, és visszatekintünk az elmúlt időszakra; megnézzük, hogy milyen úton vezetett végig minket Isten, milyen nehézségekben tapasztaltuk megerősítését, milyen bátorításokat kaptunk Tőle, milyen áttöréseken vitt minket keresztül.

Tizenegy éves fiamat hetente kétszer foci edzésre hordom. Gyakran késésben vagyunk, így a kezdési időre odaérve kiugrik az autóból, én pedig továbbmegyek ügyeim intézésére, majd az edzés végére éppen odaérve találkozunk a parkolóban. Egyik alkalommal nekem szegezte a kérdést: „*Apa, nem lehetne, hogy legközelebb tizenöt perccel hamarabb érkezz..., hogy ott legyél a pálya szélén és megnézd, ahogy játszom?*” Nem kéne semmit sem „*csinálni*”, csak ott kellene lenni, hogy amikor feltekint egy gól vagy bukás után, azt lássa, hogy apa ott van a pálya szélén, és a tekintetét rajta tartja.

A 32. zsoltár 8. versében ezt olvassuk: **„Bölcscsé tesznek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.”** Visszatekintve az elmúlt évre ez a mondat jól kifejezi hálaadásunk legfőbb okát: azt tapasztaljuk, hogy Isten szeme rajta van a Menedék szolgálatán, jelenléte és életeket formáló ereje kézzelfogható. Vezetését kérve hálaadással mondhatjuk, hogy **Isten jelenléte legfőbb igényünk és kincsünk**. Hálások vagyunk, amikor láthatunk rácsodálkozó tekinteteket, vagy együtt imádkozhatunk egy fiatalemberrel, aki először –szavait keresgélve, de – megszólítja Istent.

Hálások vagyunk, mert ma is láthatunk változó életeket. Embereket, akik szakítanak függőségeikkel, és új életet kezdenek. Vagy amikor a hajléktalanságból érkező ember tud jól élni a támogatásokkal, tanulmányokat folytat, munkába áll, önálló otthonba költözik, és hónapok után is helytáll... csoda.

Hálás vagyok azokért a küzdelmekért, melyeken Isten átsegített minket, és láthattuk, hogy Ő felette áll a problémáknak, a lehetetlenre is van megoldás. És hozzuk elé azokat a megoldatlan, kétséges helyzeteket, melyekben továbbra sem látjuk a következő lépést.

Hálás vagyok elkötelezett, szolgáló szívű munkatársaimért, akik nem csak a kötelezött teljesítik, hanem elindulnak az elveszettért akkor is, ha az túlmutat az „intézményi felelősségen”. Hálás vagyok azokért, akik hűségeseek, kitartóak és keresik az új utakat, hogy jól tudjanak helytállni a segítő munkában.

Hálás vagyok, hogy a különféle megrázkódtatások, a növekvő energiaköltségek közepette is működnek intézményeink, sőt lépéseket tehetünk az energiahatékonyabb működés felé.

És hálások vagyunk azért a támogatói körért, akik lelki és anyagi segítséggel kapcsolódnak szolgálatunkhoz.

Hála Neki!

Liptai Gábor
ügyvezető
Baptista Menedék Szolgálat

BIBLIA

Magyarozó jegyzetekkel

Kegyelmi idő

Első gondolatom a 2023-as évről a hála. „Hálát adok az én Istenemnek!” Megtartott, vezetett, hitemben növekedést adott. és fontos események történtek, amelyek a Mindenhatóhoz közelebb irányítottak.

Édesapánk, sokak Géza bácsija, januárban hazaköltözött oda, ahova már minden nap kíváncszott. Békesség vette körül őt és minket is, gyermekeit, a családot, és sok tisztelőjét eltávozásakor. Hagyatéka egy szellemi nagytökésé, hiánya a felelősségemet még személyesebbé teszi. Visszatekintve az év elejére a békesség – kívül és főleg belül – nagyon felértékelődött számomra. Egyik legnagyobb ajándék a Földön a békesség. Mert veszélyben van minden nap, és olvassuk, halljuk nemcsak manapság, hanem a bibliai idők leírásaiban is, hogy „nincs békesség!” – pedig Isten a békesség Istene, és Ő itt van, bennünk van!

Értékrendem is alakul. Szeretem a biztonságot a munkámban, a kapcsolatokban, a közösségekben, az anyagiakban, az épületekben, a társadalomban (*a politikában*), a történelemben, az üdvösségben. **Az urak Urát ismerve van igazán biztonságom.** Biztonság hitben, az Isten ígérete szerinti jövőben, ami az üdvösséget jelenti. Bár fontos az előzőekben felsorolt dolgokban elérni megelégedést, de ezek sohasem elégítenek meg teljesen, mindig hiányosak maradnak, mert egy állandóan változó közegben vagyunk. Ami ma elég, vagy sok, az holnap lehet, hogy kevés lesz. Ezért ad e kétség idején Jézus igaz bátorítást az Igében: „*ne a földiekkel törődjétek, hanem a mennyieikkel*”, az odafenn valókkal!

Hogyan tudjuk ezt képviselni, véghez vinni felelős családfőként, gyülekezeti és/vagy missziós szervezeti vezetőként, vállalkozóként, alkalmazottaként, akiknek tele van minden napja evilági kötelezettségekkel? Hogyan ne foglalkoznánk a ránk bízottakkal? Tudom, érzem és hiszem, hogy mégis Jézusnak van igaza, amikor elhangzik jó tanácsa, felkérése, felszólítása, parancsa. Igazat adok neki, és tanulom az igazságát, és Szelleme arra vezet, hogy mindazok fölött, és nem helyettük foglalkozzam a biztos jövőmmel most. Vagyis mindazt úgy csináljam, mint aki Hozzá tartozik. A megoldandó feladatok, felelősségek, krízisek, tennivalók, megfelelések súlya egy mennyei gravitációban nem mérvadó a biztonságomnak, még ha néha nehéz pillanatokat, napokat is okoznak a földi gravitáció valóságában.

Egy jó könyv olvasása is segített a fentiekben. Az elhangzott szó, cselekedet, magatartás, illetve mindezek mögötti motiváció rólam szól, a szívemről. Ezek mennyiben igazolják a hívő ember jellemét, küldetésemet? Minderről film készül, amely a mennyben nyilvános ítélet alá kerül: mennyi ég meg belőle, és mennyi lesz megjutalmazva? **Az örömhír és annak hiteles képviselése kell, hogy a motivációm középpontjába kerüljön**, hogy az Atya és Fiú dicsősége növekedjen a környezetemben!

Magyarországon – sok más állammal ellentétben – keresztény szabadság van. Tapasztalható békesség, stabilitás és a fejlődés, az erkölcsi értékrend sem rohan a veszébe sok más helyhez képest. Vajon kihasználom ezt a nagy lehetőséget az igazi érték felmutatásával?

Örömmre szolgál, hogy a Menedék szolgálata is élvezik azt a biztonságot, ami a hitünkre alapul, amelyet az Isten szeretete motivál, és egy olyan társadalmi megbecsülés is övez, amely személyek, társaságok és a kormányzat támogatását is élvezte az elmúlt évben. A küzdelmek között is megadatott „*kegyelmi időt*” a munkatársakkal együtt felismertük, rendkívüli áldásként éljük meg, örömünk visszafogott kifejezése csak azért van, mert számítunk nehezebb időkre, és óvakodunk az elbizakodottságtól, ezért is egységben figyelünk a Jó Atya szándékaira, amit velünk tervez végezni.

2023-ban a sok csodálatos isteni gondviselés, áldás, hálaok mellett is hiányérzetem van a személyes odaadásom tekintetében. Mert az elmúlt évben a tapasztalatok, események közelebb vittek a Biblia tanításában megértett Isteni értékrendhez, mely egyre fontosabb számomra. Reményteljes következő – 2024-es év – áll előttünk.

Kovács Zoltán
képviselő
Baptista Menedék Szolgálat

Mamásotthon

A Mamásotthon 2023-as évét az alábbi számokkal lehetne leírni: 103 ellátott (25 édesanya, 78 gyermek), 289 felvételi kérelem, 14 477 gondozási nap. A számok mögött számtalan életút és életesemény van, amely szolgálatunk valódi tartalmát jelenti.

A Mamásotthon lakóközössége az elmúlt évben is aránylag stabil volt. A beköltözött családok többsége hosszabb időszakot töltött intézményünkben, sokan éltek a törvényben meghatározott 1,5 éves lehetőséggel.

A 2023-as év folyamán több családnak is sikerült albérleti lehetőséget találni, így együtt örülhettünk az új kezdetnek.

Ugyancsak örömteljes volt megélni, hogy az egyik családnak vidéken nyílt lehetősége családi házat vásárolni. Ez kivételes esemény volt a Mamásotthon életében, s rendkívül nagy hála van a szívünkben, hogy ennek tanúi lehettünk.

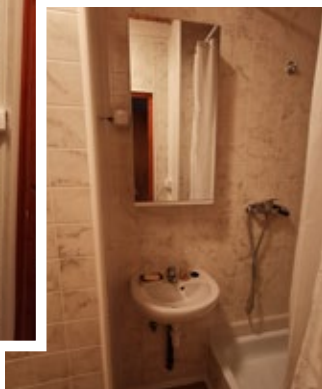
Örülünk az előrelépéseknek: az intézmény emeleti lakrészeihez tartozó vizesblokkok felújítása befejeződhetett, illetve számos lakrész belsőleg is megújulhatott. A fizikai körülményeken túl több édesanya lelki megerősödésének is otthona volt a Mamásotthon. Ez különösen is kedves megtapasztalás számunkra, hiszen önmagában egy szükség betöltése még nem garancia a valódi talpra állásra, azonban a lelki megújulás olyan stabilitást tud adni, amely alapjává válik a további jó döntéseknek.

A munkatársi csapatban is történtek változások: ismételten megélhettük, hogy az Úr az, aki kirendeli a szolgálókat a Mamásotthonba, és úgy vezeti az életutakat, hogy mi csak magasztalni tudjuk Őt csodálatos tetteiért. Szolgáló közösségünk évi vezérigéje az 1 Péter 2:9 volt, mellyel kapcsolatban számos áldást is megtapasztalhattunk:

„Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket...”

Szilágyi Zsuzsanna
intézményvezető

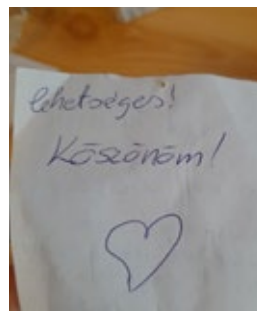
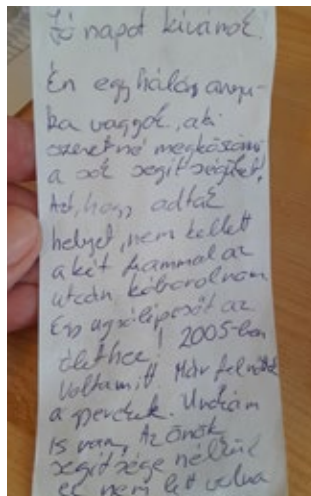
Felújítás a Mamásban

A Mamásotthonban lakó családok önálló fürdőszobával rendelkező lakrészekben kapnak szállást. Az elmúlt évtizedekben azonban a fürdőszobák állapota erőteljesen leamortizálódott, ezért szükségessé vált nyolc tetőtéri lakrészünk vizesblokkjának teljes megújítása. A munkálatok 2022 januárjában kezdődtek meg, és 2023. márciusában fejeződtek be. A családok nagy örömmel vették birtokba a felújított fürdőszobákat!

Névtelen üzenet érkezett

„Jó napot kívánok! Én egy hálás anyuka vagyok, aki szeretné megköszönni a sok segítséget! Azt, hogy adtak helyet, nem kellett a két fiammal az utcán kóborolnom. Egy ugrólépcsőt az élethez! 2005-ben voltam itt. Már felnőttek a gyerekek. Unokám is van. Az önök segítségével ez nem lett volna lehetséges! Köszönöm!”

A csoda tábor

Idén a Budafoki Baptista Gyülekezet ismét megszervezte napközis táborát a 4-10 éves gyermekek részére. A Mamásotthonból 5 kis lakónk vett részt a tartalmas, izgalommal és élményekkel teli programon. A Csoda Táborban Jézus csodáit ismerhették meg a gyermekek: megtanulták, hogy Jézus a vizet borrá változtatta, hogy a kevés élelemből jóllakott több ezer ember, hogy az üres háló egy szavára megtelt hallal. A történetek mellett énekeket, bibliaverseket is tanultak, melyeket a pénteki zárónapon a szülőknek is előadtak. A meleg napokon vizes programokon, benti kézműves foglalkozásokon vehettek részt, és a játszótér sem maradt ki a hétből. Hálásak vagyunk Istennek és a gyülekezetnek a nagyszerű lehetőségért.

Szlepákné Kántor Vali

Tábori beszámoló

"Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem."

Zsoltárok 18,20

Ez a zsoltárrészlet jut eszembe, ha az idei táborra gondolok. 2023 februárjában lehetőséget kaptunk a Fiatalok Krisztusért Alapítványtól, hogy részt vegyünk egy általuk szervezett csendeshéten. A hét a szó szoros értelmében nem volt ugyan csendes (ez általános velejárója minden olyan eseménynek, ahol megfordulunk), és nem is volt eseménytelen (egyik nap ujjperctöréssel üldögéltünk a szombathelyi sürgősségin egy félresikerült párnacsata/birkózás után).

A Franciaországból érkező önkéntesek mindent megtettek, hogy megértsék és megértessék magukat a gyerekekkel, még akkor is, ha ehhez a Google Fordítót kellett segítségül hívni. Ahogy megérkeztünk a hatalmas zöld területre, ahol bármennyit lehetett játszani, nem volt olyan, hogy "túl hangos", rengeteg játék és szeretet fogadott minket. Azon gondolkoztam, hogy ilyen érzés lehet az a tágas tér, amiről a zsoltáros beszél. Látszott a gyerekeken, ahogy felszabadulnak, kinyílnak, az anyukákon, ahogy egy kicsit maguk mögött hagyják a mindennapokat, elengedik magukat, és csak „vannak”. Nem tudom, hogy kiben milyen igei üzenet maradt meg a hét után, de azt gondolom, hogy vannak olyan helyzetek, mikor Isten úgy tanít, kapcsolódik hozzánk, hogy megajándékozzon. Ezen a héten pedig megajándékozta a Mamásotthon lakóit

idővel, szabadsággal, gondoskodással, barátságokkal, szeretettel. Kinek-kinek, amire szüksége volt.

A hét folyamán többször elénekeltük a **"Kicsiny kis fényemmel világítani fogok"** kezdetű dalt. Az a reménységem, hogy az év folyamán, amikor a mindennapok, a munka, az iskola és különböző feladatok között ellankadnak a szívek, visszagondolva fényt gyűjt majd bennük ez az ének, és reménységgel gondolkodnak majd arra az Istenre, aki tágas térre viszi ki őket, mert gyönyörködik bennük!

Börcsök Fruzsina

Élménypedagógiai foglalkozások

A Mamásotthon iskolásainak egy szép, őszi délutánon lehetőségük nyílt arra, hogy élménypedagógiai foglalkozáson vehessenek részt. Ahhoz, hogy a különböző kihívásokat teljesítsék, össze kellett fogniuk: figyelniük kellett arra, hogy kinek milyen ötlete van, mit épített vagy éppen hol tart. Ez nem bizonyult egyszerűnek, azonban a csapat nagy lelkesedéssel és magabiztossággal vágott bele a feladatokba. Köszönjük Laky Esztinek a foglalkozás vezetését!

Szák-Kocsis Virág

50. születésnapja alkalmából köszöntöttük a Menedék Leányotthon első lakóját

A Menedék Mamásotthon kezdetben leányotthonként működött, melynek első lakója Margit volt. Margit a napokban töltötte 50. születésnapját. A Mamásotthon család gondozójával, Molnár Tivadarné Mariannával kerestük fel, és leptük meg őt születésnapja alkalmából. Marianna a mai napig tartja Margittal a kapcsolatot, pedig leányotthonos találkozásuk több mint 30

évevel ezelőtt történt. Tortával és virággal a kezben csengettünk be, izgatottan várva a találkozás pillanatát. Talán mondani sem kell, hogy mekkora volt az öröm a kapu kinyitásakor.

Marianna az 50. zsoltár verseivel köszöntötte Margitot, a 14. és 15. vers kiemelésével: „Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat! Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak, és te dicsőítesz engem.”

Margit fiatal kora óta veseproblémákkal küzd. Az elmúlt években voltak olyan időszakok, amikor a beültetett veséssel könnyebbek lettek hétköznapijai, azonban idővel mindegyik vese leállt, ezért most heti háromszor dialízisre jár a környékbeli kórházba. A látogatás során életéről, múltjáról, jelenéről kérdeztük őt.

Mesélj az életedről, hogy teltek fiatal éveid, hogy kerültél kapcsolatba a Menedékkal?

13 évesen lettem vesebeteg, akkor kerültem fel először a Gyermekklinikára, ahol 2-3 évet töltöttem el. Nehéz gyerekkorom volt, így haza nem szerettem volna menni. Nevelőanyám volt, aki nem szeretett engem. Azt is ellenezte, ha havonta egyszer édesapám hazavitt hozzájuk. A klinikán dolgozott akkoriban egy pszichológusnő, aki tudta, hogy milyen családi körülményekben élek. Ő mondta, hogy Budafokon nemsokára nyílni fog egy keresztény otthon, ahol tudnának nekem segíteni. Végül 16 évesen kerültem kapcsolatba a Menedékkal. Akkor a Leányotthon

még átépítés alatt volt, ezért először nem is ott kaptam szállást, hanem egy panellakásba fogadtak be, ahonnan 17 évesen költöztem a felújított épületbe.

Sok rossz volt az életemben. 14 évesen bevettem 100 tabletta vérnyomáscsökkentőt, hogy akkor majd biztos elaluszom, lemegy a vérnyomásom annyira, hogy nem szenvedek tovább. Meg akartam halni, de semmi bajom nem lett. Azt mondták, hogy a Jóisten kegyelme, hogy életben maradtam. Persze akkor én ezt még nem fogtam fel, de az Úr már akkor is ott volt mellettem. 15 évesen kaptam meg az első vesémet, ami 3 évig működött.

Milyen volt a Leányotthonban?

Az Otthon nekem mindig egy biztos pont volt. Mindig, amikor eszembe jut, szeretettel gondolok rá. **Olyan jó volt, hogy befogadtak a hibáimmal, mindennel együtt. Elfogadtak olyannak, amilyen vagyok, feltétel nélkül szerettek.** Ezek annyira bennem vannak még most is. Ha nem lett volna az Otthon, én nem is tudom, mi lett volna velem. Meghitt és családias volt. Sokáig voltam ott. Több-ször próbáltam saját lábra állni. Végül a transzplantációs klinikán kaptam állást, és tovább tudtam menni egy nővérszállóra. Ebben az időben már működött a harmadik vesém, és nagyon boldog voltam. Nem is éreztem magam betegnek. Tudtam dolgozni, önálló voltam.

Hogyan alakult ezután az életed?

23-24 évesen kerültem ki az Otthonból. Hála az Úrnak utána is kaptam segítséget. Valahogy a Jóisten mindig odatett valakit mellém. Például nekem nem lett volna pénzem kifizetni egy albérletet. Aztán megismertem egy keresztény férfit, aki azt mondta, hogy megígéri, hogy segít nekem az albérlet fizetésében. És képzeljétek el, hogy minden hónapban támogatott, hogy ne kelljen az utcára kerülnöm, egészen addig, míg meg nem ismertem a férjemet. Akkor a férjem azt mondta, hogy visszafizetjük neki majd apránként, de ő azt mondta, hogy nem, ő nem azért segített, hogy visszafizessük, hanem mert megtehetette, és mert nem akarta, hogy az utcán éljek. Tényleg a Jóisten gondviselése volt ez is.

Hogy alakult a közösségekkel való kapcsolatod?

Miután összeköltöztünk a férjemmel, megismerkedtem a szomszédasszonyommal. Kérdeztem tőle, hogy nincs itt

valamilyen gyülekezet? Azt hittem, hogy egy ilyen kis faluban biztos nincsen. Erre azt válaszolta, hogy de van. Kérdeztem, hogy és baptista gyülekezet is van? Azt mondta, hogy persze, az is van, és összekötött engem az akkori lelkipásztor feleségével. Azóta sajnos olyan fájdalmaim vannak, hogy nem tudok rendszeresen járni a gyülekezetbe.

Ha jól tudjuk, akkor még egy vesét kaphatnál, ugye?

Igen, az elsőt még szinte gyerekként kaptam, a másodikat huszonevésen. Az működött 8 évig, az nagyon jó volt. Aztán a harmadik vese csak két évig működött sajnos. Még egy lehetőségem van, várólistán vagyok. De tudjátok, néha azt gondolom, hogy lehet, hogy a Jóistennek nem az a terve, hogy kapjak még egy vesét, nem tudom. Lehet, hogy ha nem lettem volna beteg, akkor most nem ismerném Istent, erre is gondoltam már. Tudod, az is megfordult már a fejemben, hogy így legalább ismerhetem az Urat.

Annyi gondolat jár a fejemben. Persze jó lenne, ha kaphatnék egy jó vesét. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem, de próbálom azt a gondolatot is elfogadni, ha nem... Próbálok nem keseregni és nem állandóan szomorkodni, hanem elfogadni azt, ami van, és így boldognak lenni. De nehéz ezt így fejben... Tudom az agyammal, de az érzéseim mást mondanak. Időnként megmondom őszintén, hogy bele is fáradok, és akkor azt mondom az Úrnak, hogy „Én nem bánom Uram, csak aludjak el, és kész. Csak azt kérem, hogy ne szenvedjek”. Néha már szeretnék az Úrnál is lenni, amikor így elfáradok. Mikor hazajövök a dialízisről, és rögtön le kell feküdni, mert nem vagyok jól, fáradt, gyenge vagyok, állni nem bírok, akkor visel meg igazán lelkileg ez az egész.

Hogy telnek a mindennapok?

Kedd, csütörtök, szombat dialízis nap. Hajnal 4-kor kelek, és elmegyek a betegszállítóval. Hazaérek délre, és utána már csak pihenni tudok. Mindig másnap tudok valamit csinálni: főzni, takarítani, mosni, bevásárolni. Mindig próbálom betervezni, hogy mi az, amit meg fogok tudni ma csinálni, mi az, amit még bírok, és mi az, amit majd csak két nap múlva. De még így is nagyon szeretem ezeket csinálni, mert olyankor én is azt érzem, hogy hasznos vagyok. Már nem tudok úgy teljesíteni, mint régen. Meg kell gondolnom, hogy mit csináljak: ablakot pucoljak, porszívózzak vagy mossak? A férjem besegít nekem, takarít is akár, ebből nincs probléma. Meg is főz, ha úgy van. És ez olyan jó, hogy van valaki, aki elfogad és tolerál engem, úgy ahogy vagyok: a problémámmal, betegséggemmel együtt.

Mindig, amikor a férjemre gondolkodok, úgy elérékenyülök. Ő nem keresi a hibáimat, nem bánt, hogy miért nem dolgozok, hogy beteg vagyok... Régen el sem tudtam volna képzelni, hogy ilyen is van. Hogy van olyan ember, aki feltétel nélkül szeret és elfogad, ahogy vagyok. **Csodálatos az Úr, az biztos, és ő tudja, hogy mire van szükségem.**

Van-e esetleg valamilyen kedves éneked?

Az Úr irgalma végtelen. Ezt nagyon szeretem, ez a kedvencem.

Boda Gábor

Fiúotthon

„Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek...”

Ézsaiás 43,19-20

A fenti mondatokban Izrael fiai kaptak bátorítást abban, hogy a fogság egyszer véget ér, Isten lezár egy korszakot (a pusztaság, a sivatag idejét), és egy életető időszak következik. Még tart a fogság, de eljön a szabadulás. **Még küzdelem van, de Isten már tervezi és készíti a szabadság útját.**

Hálás vagyok azért, hogy Isten új utakat készítő munkája, a fogságban, megkötöttségekben élő emberek szabadítását célzó ereje, nem múlt idő, és nem egy régi történet csupán, hanem a mai korban is részünk lehet ebben a reménységben és küldetésben a Menedéknél. A Fiúotthon hajléktalanok átmeneti szállásaként fogadja az otthontalanná vált, krízisbe jutott fiatal férfiakat. Számukra lakhatást, szociális és lelki segítségnyújtást biztosítunk a továbblépés, a hátrányok leküzdése, és a helyreállítás eléréséhez. Célunk a beköltöző hajléktalan férfiak teljes embert érintő megsegítése, a hajléktalanság gyökérproblémáinak kezelése. Intézményünk 17 férőhellyel rendelkezik, 2023-ban folyamatosan telházal működtünk. Az elmúlt évben is tapasztaltuk, hogy sokan érkeznek pszichés problémákkal, szétesett családokból, szenvedélybeteg, marginalizálódott státuszából, ami speciális odafigyelést, türelmet és társintézményekkel történő fokozottabb együttműködést igényel.

A személyre szabott gondozási munka mellett folyamatosan keressük annak a lehetőségét is, hogy olyan közös-

ségépítő, lelki programokat valósíthassunk meg, melyek segíthetik a valahová tartozás megélését, a társas kapcsolatok mélyülését: szabadidős programok, filmvetítés, tematikus napok, kirándulások, közös bográcsozás, születésnapok megünneplése, napi áhítatok.

Hálás vagyok munkatársaimért, akik motiváló aktivitással, kreatív hozzáállással keresik a segítség megfelelő módját, munkálják a szükséges „következő lépés” megtételét. A segítő munkát támogatja az Otthon szomszédságában lévő Budafoki Baptista Gyülekezet is.

Sokszor átéljük, hogy ahány ember, annyi személyes történet, múltbeli trauma, ki nem mondott gátló tényező közepette kell megtalálni a segítő szolgálat módját. **Egyedi válaszokat és utakat kell találnunk és bejárnunk, hogy a gondozási munka valóban az előrelépést szolgálja.** A megfelelő szakmai felkészültségen túl szükségünk van arra a pluszra, ami fentről, az Istentől érkezik, és valódi életváltozást, földindulásszerű fordulatot hozhat az ember életébe.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”

Jeremiás 29,11

Liptai Gábor
intézményvezető

Ez az a nap!

Idén is részt vettünk néhány Fiúotthonos lakóval a zánkai „Ez az a nap!” rendezvényen. A program este 6 órakor kezdődött, de mi kicsit korábban odaértünk a helyszínre, így volt idő sétálni egyet és beszélgetni. A rendezvény után megkérdeztem a két fiút, hogy mit visznek el magukkal üzenetként az eseményről? Mindketten azt válaszolták, hogy felemelő érzés volt sok emberrel együtt Istent dicsőíteni.

Egyikük elmondta: azt értette meg, hogy Krisztusra van mindenkinek szüksége. A másik fiú pedig abban kapott bátorítást, hogy minden bajon, nehézségen Krisztus szeretete győzedelmeskedik. Bennem az erősödött meg, hogy Krisztus jó hírért, evangéliumát kell hirdetnünk mindenkinek. Nagyon jól éreztük magunkat, hálásak vagyunk azért, hogy együtt lehettünk, építő közösségben!

Szabó László

Teaklub

Hálásak vagyunk azért, hogy a Covid járvány zaklattott évei után ismét rendszeresen tarthatunk Teaklub alkalmakat. Nagy örömeinkre idén a régebbi szolgálók mellett újak is becsatlakoztak a munkába! A Másotthonban lakó gyerekek ebben a félévben is minden héten nagyon várták, hogy eljőjön a csütörtök, és kezdődjön végre a Teaklub.

Az alkalmak elején teázunk, szendvicsezünk, illetve a résztvevőknek lehetőségük van pingpongozni, csocsózni is. A közös játék mindig oldottá teszi a hangulatot, így az újonnan érkezők is könnyebben kapcsolódnak a Teaklub közösségéhez. Ezt követően kezdődik a foglalkozás, ahol a gyerekek játékos formában ismerkedhetnek meg a legfontosabb bibliai szereplőkkel és történetekkel. A felnőttekkel heti váltásban az egyik héten a Római levéllel foglalkoztunk, a másik héten pedig János első levelét tanulmányoztuk. Ilyenkor **a résztvevőknek lehetőségük van kérdéseiket is feltenni, illetve a nehézségeiket, küzdelmeiket is megoszthatják** a klub vezetőivel. Hálásak vagyunk az elmúlt időszakért! **„Viszont új parancsolatot írok nektek: azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy múlik a sötétség, és már fénylik az igazi világosság.”**

1János 2,8

Szák-Kocsis Endre

Férőhelyszám bővítés a Fiúotthonban

2023. év folyamán belső átalakítás és korszerűsítés zajlott a budafoki Fiúotthonban: a tetőtérben található lakószobák beosztásán módosítottunk, és új lakószobát alakítottunk ki. Új burkolatok és megújuló bútorzat révén otthonos körülményeket biztosítunk a nálunk lakó srácok számára. Az átalakítás eredményeként az ellátotti létszám 2 fős növelésére is volt lehetőség: **2023 szeptemberétől**

módosított működési engedélyünk alapján egyidejűleg 17 fiatal férfi számára tudunk ellátást biztosítani. Jelenleg is telt házzal működünk. Örömteli előrelépés 2023-ban, hogy végre nekiláthatunk fürdőszobáink megújításának: év végére elkészült a földszinti zuhanyzó teljes felújítása.

Közterület helyett emberibb körülmények

A Baptista Menedék Szolgálat a budafoki Fiúotthon intézménnyel évek óta részt vesz a Budapesti Hajléktalanügyi Konzorcium munkájában, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Menhely Alapítvány konzorciumi partnereként **fogadjuk a közterületen élő fiatalokat az intézménybe, hogy a változás, újrakezdés lehetőségét biztosítsuk számukra.** 2022-ben megújítottuk együttműködésünket, ennek keretében 2023-tól önálló lakhatást támogató programot indítottunk: a továbblépő lakóink egyedi támogatást kapnak albérleti kaució kifizetésére vagy a bérleti díj támogatásában, az önálló életvitelhez pedig utógondozást biztosítunk.

Az elmúlt évek örömteli tapasztalata, hogy megnövekedett az intézményből önálló lakhatásba továbblépők száma. Gyakori példa, hogy az otthonban egymással ösz-

szebarátkozó fiúk közösen mennek albérletbe, így megszűnnek az ezzel járó terhek is. Igyekszünk a folyamatot támogatni albérletkereséssel, pályázatok bevonásával, berendezési tárgyak adományokból történő fedezésével, költöztetéssel, utánkötéssel.

A támogatásnak köszönhetően Gyuri, a Fiúotthon egyik lakója 2022 novemberében ki tudott lépni az intézményből, és beköltözött egy XIII. kerületi albérletbe. Havi szinten tartjuk vele a kapcsolatot, ilyenkor eljön a Fiúotthonba, átbeszéljük az aktuális történéseket, életeseményeket. Egy korábbi program keretében segítséget nyújtottunk neki abban, hogy sikeresen elvégezzen egy személy- és vagyonőr tanfolyamot. A megszerzett képesítéssel aztán el is tudott helyezkedni egy jó munkahelyen, így képes fedezni kiadásait.

Hogyan tekint vissza az intézményben eltöltött két évre? Elmondása szerint a Fiúotthonban töltött idő alatt sokat növekedett önismeretben és istenismeretben is, lelkiileg megerősítették a különféle programok, áhítatok és mély beszélgetések, valamint szociális hálójá is erősödött. Hála Istennek, amiért segítséget kapott a talpra állásban, hogy sikerült bejelentett munkát találnia, és kikapaszzkodni a hajléktalanságból. Most azt tervezi, hogy megtakarított pénzéből a közeljövőben megszerzi a „B” kategóriás jogosítványt.

„Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra.” Náhúm 1,7

Szák-Kocsis Endre

Sokszor tapasztaljuk, hogy a nyári időben egy bográcsozás vagy kerti sütögetés alkalmával jó lehetőség adódik közös beszélgetésekre, a közösség építésére. Igyekszünk minden alkalmat megragadni, hétvégente gyakorta használjuk a bográcsozónkat.

MENEDÉK

Megújulni Krisztus szeretetében

„Mint Istennek szent és szeretett választottai, öltetek magatokra könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.” (Kolossé 3,12-14)

Elengedhetetlenül fontosnak érzem, hogy foglalkozunk vele, és megéljük Krisztusban kapott identitásunkat. Ha hiszünk Krisztus értünk is elvégzett váltságshalálában, elismerjük, hogy bűnösök vagyunk, és csak általa lehet üdvösségünk (újjaszülettünk), akkor ránk nézve is érvényes, hogy Istennek szent, szeretett választottai vagyunk. Ez egy tökéletesen bevégzett dolog, aki újjaszületett, új teremtés lett Krisztusban, nincs több kárhozható ítélet ellene (Róma 8,1).

Pál apostol a fenti ígérésben először megemlíti, hogy Krisztusban van az új identitásunk. Mivel már Jézus helyettes áldozata által Isten gyermekeivé lettünk, így tudhatjuk, hogy nem önerőből kell kimunkálni a könyörületességet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet, hanem ezt a bennünk élő Szentlélek fogja kiformálni. A Lélek által élve fokozatosan kiábrázolódik rajtunk Krisztus szentsége és szeretete.

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségéről dicsőségre.”

2Kor 3:18

Ha valaki vallásos cselekedeteket Isten Lelke nélkül végez, az „izzadságszagú” lesz, és hamar belefárad az ember. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (János 15,5) Ha hitéletünket nem a Szentlélek mozgósítja, akkor szükség-szerűen áttérünk szabályok, törvények betartásába, mint a farizeusok, és ez öngigazulttá teszi az embert, hosszú távon pedig kiégéshez vezet.

Krisztus azonban végérvényesen igazzá tett minket. Nem kell kiérdemelnem Isten szeretetét, mert Krisztus váltságshalálának köszönhetően már szeretett gyermeke lettem, és Ő annyira szeretett, hogy egyszülött Fiát adta értem.

Az evangélium, Isten szeretete megszabadít az önimádatból, az önmagunk körül való forgásból. **Szabaddá tesz arra, hogy meghalljam a másik nehézségét, fájdalmát, meglássam szükségét.** Szabaddá tesz arra, hogy ne mindig önmagamra figyeljek, hanem sokkal inkább Istenre és másokra. Továbbá arra is képessé tesz Isten, hogy megbocsássak másoknak, mert Krisztus is megbocsátotta az én bűneimet, az Ő szeretete elég nekem. A

kegyességünk nem állhat törvények, szabályok betartásából (üres engedelmességből), hanem a fókuszban az Istennel való szeretetkapcsolat megélése kell legyen. Minél inkább megélem ezt a szeretetkapcsolatot, annál inkább eltűnik életemből a szégyen, bűntudat, megfelelési kényszer, és annál inkább megnyílik a szívem mások felé. Fontos tudni, hogy az identitásképünkbe beépültek a gyerekkorunkban meghatározó szerepet betöltő személyektől (szülőktől, tanároktól) kapott üzenetek. Ezekből az identitásüzenetektől különböző meggyőződések alakultak ki énképünkre vonatkozóan. Tudattalan módon ezek mentén különféle énvédelmi mechanizmusokat építünk ki. Ha azonban Isten szeretetéből élek, nincs szükségem arra, hogy a magam szeretetére fordítsam az energiámat, hiszen Ő megelégteti szívemet. Francis Schaeffer szavaival élve minden ember dicsőséges várom, Isten értékes, törött képmása, hiszen mindenki Isten képére és hasonlóságára teremtettet. A Szentháromság Isten öröktől fogva szeretetkapcsolatban létezik. Minden ember arra vágyik, hogy szeressék, és ő is szeretni tudjon. Ha megismerjük az igaz Istent, mi is szeretetkapcsolatban fogunk élni embertársainkkal. Ezt szeretné látni az Atya, hogy szeretetkapcsolatok épüljenek és ne érdekkapcsolatok. „Az a tiszta kegyesség, amikor meglátogatjuk az árvákat, meg az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizzük magunkat a világtól.” (Jakab 1,27) Ebben az önző, önmaga körül forgó világban óriási jelentősége van annak, hogy világosságot, szentséget, szeretetet hozzunk be más emberek életébe. Mindenki vágyik arra, hogy szeressék, elismerjék, fontosnak érezze magát. Hatalmas értéke van annak, ha valaki figyelmesen meghallgatja a másikat. Sokan rengeteget fizetnek azért, hogy a szeretet, odafigyelés illúzióját megkapják egy szakembertől. Hívóként szolgálatára állhatunk mindenkinek valós szeretettel, odafordulással. **Ha a másik embert meg szeretnénk érteni, akkor meg kell értenünk, milyen helyzetből, körülményből jön.** A szeretet örül a másik örömeinek, és meghallja a másik fájdalmát, nem maga körül forog. Ha nap mint nap a szeretet forrásából merítünk, tovább akarjuk majd adni másoknak is az örömünket. Felszabadító az Istentől kapott békeességben élni a mindennapokat. Isten Lelke tudja felülírni a rossz beidegződéseinket. A Szentlélek kimunkálja, hogy meg tudjunk bocsátani, és Krisztus beszéde, gondolatai, „jó illata” is egyre inkább megjelenik életünkben. Kívánom, hogy egyre szorosabban ragaszkodjunk Krisztushoz, és az Ő szeretete áradjon keresztül rajtunk 2024-ben is. Ezáltal teremjük a szeretet, öröm, békeesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás gyümölcsseit a Szentlélek által. Forduljunk így a ránk bízottakhoz!

Szák-Kocsis Endre

Menedékváros Családok Átmeneti Otthona

„KérjeteK, és adatik nekteK, keresseteK, és találtok, zör-gesseteK, és megnyittatit nekteK.” Máté 7,7

A családok átmeneti otthonába kerülő családok többsé-génél gyakran emlegetjük ezt az igei üzenetet. Intézmé-nyünkben a családok családegyesítés, mélyszegénység, bántalmazás, menekülés és a hajléktalanság okán ke-rültek ellátásba. **A családgondozás keretében segítjük ellátottjaink érzelmi, lelki és szociális egyensúlyának helyreállítását, ami támogatja a társadalomba törté-nő sikeres visszailleszkedést.** Nagyon sokat fáradozunk azon, hogy a szülők átérezzék: felelősek gyermekeikért, nevelésükért, közösségekbe való beilleszkedésükért, jö-vőjükért.

Intézményünk a Menedékváros lakóépületének 1-es lép-csőházában működik. Lakóink három szinten kerülnek elhelyezésre, 9 lakásban, az engedélyezett férőhelyek száma 40. Külső férőhelyen történő elhelyezéssel segítjük azokat a lakóinkat, akik együttműködnek az intézmény munkatársaival, munkahellyel rendelkeznek, és a család életének rendezéséért aktívan tettek, azonban még nincs megoldásuk a Menedékvároson kívüli lakhatásra, illetve igénylik a további életviteli támogatást családgondozóink részéről. A 3-as lépcsőházban, két lakásban összesen 11 fő számára tudjuk ezt az ellátást biztosítani. Helyben műkö-dő közfoglalkoztatási mintaprogramban igyekszünk fog-lalkoztatni azokat a szülőket, akiknek a családtámogatá-sokon túl nincs más jövedelmük, vagy egészségi/mentális állapotuk miatt a nyílt munkaerőpiacon nem tudnának elhelyezkedni. A család bevételeinek növekedése pozitív hatással van a mindennapjakra, megtakarításukra, jövő-képükre. A megélhetést segítő a fenntartó Baptista Menedék Szolgálat évek óta alacsony szinten határozza meg a családok által fizetendő térítési díjat. További tá-mogatást jelent a népkonyhai szolgáltatás, az RSZTOP étkeztetési program, valamint a kapott élelmiszeradomá-nyok is.

Kiemelt történések, rendszeres események a 2023-as év-ben:

- Gyülekezeti gyerekfoglalkozások minden szombat délután 15 órától.
- Minden gyermek felköszöntésre kerül a születésnap-ján.
- Havonta lakógyűléseket tartunk.
- Farsangi ünnepség – együtt a Hajléktalanok Átme-neti Otthona lakóival, Ki Mit Tud? – bemutatkozással.
- Megünnepeltük a Nőnapot, és felköszöntöttük az intézményben lakó és dolgozó hölgyeket. Áprilisban felelevenítettük a húsvéti falusi hagyományokat, és köszöntöttük a férfi lakóinkat, dolgozóinkat.
- Májustól hétfőenként játékos és kreatív gyermek-foglalkozásokat tartunk az udvaron.
- Egyhetes angol tábor került megrendezésre június végén egy Texasból érkezett család közreműködésé-vel, a Magyarországi Baptista Egyház szervezésében. Az angol nyelv tanítása mellett kiemelten fontos volt a bibliai üzenetek átadása a nálunk lakó gyermekek-nek.
- Ismét részt vettünk az Élelmiszerbank májusi és no-venemberi gyűjtésében.
- A gyermekek és felnőttek számára a Mikulás ünnep-séget a Kiskunmajsai Önkéntes Tűzoltók tették emlé-kezetessé.
- A december 16-i karácsonyi műsor alkalmával a Me-nedékváros gyerekeinek dicsőítő csapata szolgált, majd december 24-én Garancsi János presbiter veze-tésével ünnepeltük a karácsonyt.
- Hálaadó ünnepséget tartottunk december 31-én.

Ebben az évben is nagyon sok áldásban részesültünk. Je-lentős mennyiségű adomány érkezett magánszemélyek és civil szervezetek felajánlásaiból. Köszönjük, hogy segí-tették szolgálatunkat!

Tóthné Frank Anikó
intézményvezető

Farsang a Menedékvárosban

2023-ban két év kihagyás után ismét megtartottuk fergeteges farsangi ünnepségünket.

A Hajléktalanok Átmeneti Otthonának és a Családok Átmeneti Otthonának lakói együtt vigadtak, mókáztak és táncoltak. A farsangi jelmez viselése kötelező volt minden résztvevőnek. Az ünnepség keretein belül tombolasorsolást is tartottunk, ahol természetesen mindenki nyert valamit. Az ünnepség végén pedig nagyon finom ebéddel és farsangi fánkkal lepték meg a népkonyha munkatársai a résztvevőket. Hála-szak vagyunk, hogy fantasztikus élményekkel gazdagodhattunk, miközben lelkiileg is feltöltődünk gyermekeink dicsőítő énekei által.

Angol tábor

A tábor gondolata 2019-ben fogant meg bennem, amikor láttam, hogy Budapesten és környékén rengeteg lehetőség nyílik a gyerekeknek táborozásra és napközis foglalkozásokra. Több olyan család is volt, akik bizonytalanok voltak abban, hogy melyik táborba küldjék a gyerekeiket, hiszen számos remek lehetőség közül választhattak.

Ugyanakkor azt is láttam, hogy Kiskunmajsán jóval kevesebb lehetőség kínálkozik a gyerekeknek táborozásra, főleg olyanra, ahol az angol nyelv anyanyelvi szintű hallására és gyakorlására is lehetőség lenne. Ezért már akkor elhatároztam, hogy 2020-ban szervezek egy ilyen táborozási lehetőséget a Menedékvárosban. Azonban az évek során számtalan akadályba ütköztünk a szervezőcsapattal. A Covid-járvány és egyéb szervezési nehézségek megnehezítették a dolgokat.

Hála Istennek idén megvalósulhatott ez a tábor. Egy Texasból érkező család a saját költségén eljött, és rengeteg áldozatot vállalt azért, hogy itt játszanak, énekeljenek és bibliai történeteken keresztül anyanyelvi szinten tanítsák

a gyermekeket. Nagyon sok kifejezésről tanulhattak a héten, de mind közül talán a legmélyebb fogalom a szeretet volt.

Ennek a családnak a cselekedete arra emlékeztet, hogy Jézus Krisztus is elhagyta a Mennyszágot, lejött a Földre, hogy megtalálja azokat az embereket, akik a leginkább hátrányos helyzetben vannak a bűn és annak következményei miatt. Ezeknek a nehéz sorsú gyerekeknek is van lehetőségük a felemelkedésre és a fejlődésre, hiszen a Biblia tanításával a keresztyén értékek áldása érkezik az életükbe.

Gyermekkoromban nekem nem adatott meg az a lehetőség, hogy táborba menjek. Ezért úgy döntöttem, hogy ha nem tudom a legszegényebb gyerekeket elvinni táborozni, akkor megszervezem, hogy a tábor jöjjön el hozzájuk.

„Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.” Jakab 4,17

Menedékváros - Velünk történt

Út a Reményhez Alapítvány látogatása

Az Út a Reményhez Gyermek és Ifjúságsegítő Alapítvány munkatársai Szilágyi Kornél vezetésével 2023-ban is rendszeresen tartottak gyermekfoglalkozásokat a Menedékvárosban élő gyerekeknek.

Sok vidámságot, igei üzenetet és ajándékot hoztak. Köszönjük!

Mikulás

December 5-én az esti órákban érkezett a Menedékvárosba a kiskunmajsai Önkéntes Tűzoltók Mikulás csapata feldíszített tűzoltóautóval. A Menedékvárosban minden gyermek jó volt az idén, hiszen mindenki kapott mikuláscsomagot, virgácsot pedig senki sem. A Mikulásra várva nagyon sokat énekeltünk, táncoltunk és játszottunk együtt. Nagyon szépen köszönjük kedves támogatóinknak a sok felajánlást, melyből szép csomagokat tudtunk készíteni a gyermekeinknek! Az Önkéntes Tűzoltóknak pedig azt, hogy eljöttek hozzánk, ezzel örömet okozva a Menedékváros közösségének!

Menedékváros

Hajléktalanok Átmeneti Otthona

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.”

Lukács 10,27

A fenti Ige vezet minket, amikor a hajléktalanságba került ellátottjainkon igyekszünk segíteni. Munkamódszerünk a keresztyén lelkigondozás, hiszünk a keresztyén értékek jellemformáló hatásában. **Mindannyian azért teszünk erőfeszítéseket, hogy az Istenbe vetett reménység magját elültessük lakóinkban, mert csak ezáltal lehet gyökeres változást elérni.**

Intézményünk hangsúlyt helyez az együttműködésre azokkal a szervezetekkel, melyek segítséget nyújthatnak lakóink kigondozásához, az ellátórendszerből kivezető út megtalálásához.

A Hajléktalanok Átmeneti Otthona a Menedékváros lakóépületének 2-es lépcsőházában működik. Lakóink az első két szinten vannak elhelyezve, külön szinten a férfiak és a nők, összesen 50 férőhelyen. Házások részére különálló lakrészrel rendelkezünk, ahol jelenleg egy olyan házaspár került elhelyezésre, akik nálunk ismerkedtek meg, és májusban házasságot kötöttek.

Helyben működő közfoglalkoztatási mintaprogramban igyekszünk bevonni azokat a lakóinkat, akik jövedelemmel nem rendelkeznek, illetve egészségi vagy mentális állapotuk miatt a nyílt munkaerőpiacon nem tudnak elhelyezkedni. Lakóink nagyon szeretnek a programban dolgozni, mert helyben van, jövedelmet ad, és egy értékes közösség tagjai lehetnek. Hétköznapokon minden reggel áhítattal, imádsággal kezdjük a napot.

Kiemelt eseményeink, projektjeink 2023-ban:

- Istentiszteletek vasárnap, imaórák hetente kétszer.
- Havonta lakógyűléseket tartunk.
- Farsangi ünnepség – együtt a Családok Átmeneti Otthona lakóival, Ki Mit Tud? – bemutatkozással.
- Megünnepeltük a Nőnapot, és felköszöntöttük az intézményben lakó és dolgozó hölgyeket. Áprilisban felelevenítettük a húsvéti falusi hagyományokat, és köszöntöttük a férfi lakóinkat, dolgozóinkat.
- Áprilisban a férfi lakók és dolgozók köszöntése, a húsvéti falusi szokások felelevenítése.
- Nyáron a Menedékváros udvarán kézműves foglalkoztatást tartottunk az érdeklődő ellátottak részére. Ebben segített a Menedékvárosba érkező texasi család is.
- Bemerítési istentiszteleti alkalmunk volt a helyi gyülekezetben a nyár folyamán. Ismét részt vettünk az Éllemiszerbank májusi és novemberi gyűjtésében.
- A gyermekek és felnőttek számára a Mikulás ünnepséget a Kiskunmajsai Önkéntes Tűzoltók tették emlékeztetéssé.
- A december 16-i karácsonyi műsor alkalmával a Menedékváros gyerekeinek dicsőítő csapata szolgált, majd december 24-én Garancsi János presbiter vezetésével ünnepeltük a karácsonyt.
- Hálaadó ünnepséget tartottunk december 31-én.

A 2023-as évben is nagyon sok áldásban részesültünk, Isten gondoskodását tapasztaltuk. Köszönjük mindazok segítségét, akik mellénk álltak!

Tóthné Frank Anikó
intézményvezető

Élelmiszeradomány-gyűjtés

Részt vettünk a Magyar Élelmiszerbank Egyesület tavaszi adománygyűjtő hétvégéjén: a kiskunhalasi ALDI áruházban fogadtuk a tartós élelmiszer-adományokat. Köszönjük a segítséget!

72 óra kompromisszum nélkül!

A Tomori Pál Katolikus Gimnázium, Szakgimnázium és Kollégium 9/c kadétképző osztályába járó diákok és osztályfőnökük a „72 óra kompromisszum nélkül!” c. program keretében jártak a Menedékvárosban. A helyi közfoglalkoztatotti csapattal együtt fakitermelésben vették részt, a munka után pedig bekapcsolódtak a gyerekfoglalkozásba is. Köszönjük a találkozást!

Élelmiszerbank adományok

Napi rendszerességgel kapunk élelmiszer-adományokat a Magyar Élelmiszerbank Egyesülettől, ami támogatja a Menedékváros Népkonyhájának működését.

A Magyar Keresztény Motorosok Közössége idén is meglátogatta a Menedékváros lakóit.

Új, akadálymentes vizesblokkot alakítottunk ki és adtuk át a Menedékváros Népkonyha éttermében.

Napelem fejlesztés

A Népkonyha tetejére felszerelt napelemes rendszer működése az engedélyeztetési folyamatok lezárását követően október közepétől elindult.

Nagy álom vált valóra: a rendszer a Menedékváros elektromos áram szükségletét jelentős részben kiváltja, így energiaköltségünk jelentősen csökkenni fog. Istennek legyen hála!

Küzdelmek és áttörések

Számomra 2023. a kihívások éve volt. Januártól a Baptista Menedék Szolgálat munkatársa lettem. Kiskunmajsán a Menedékváros Népkonyháján kezdtem meg szolgálómat. Annak ellenére, hogy kisgyerekkorom óta ismerem nagypapámon és szüleimen keresztül az itteni kis világot, mégis új volt az egész. Először is azért, mert elköltöztem otthonról. Aki jobban ismer, az tudja rólam, hogy nehezen váltok, és az átlagnál több időre van szükségem, hogy megszokjam az új dolgokat. Ez most sem volt másképp, de tudtam, Istennek terve van az ittlétemmel. Februártól már nem csak éllemezésvezetőként dolgozom a népkonyhán, hanem szakácsként is. A konyha helyzetét már ismerem valamennyire. Tudtam milyen nehézségek vannak és milyen helyzeteket kellene kezelni. Aztán 2,5-3 hónap után volt egy belső ellenőrzés, ami számomra korai volt a „pályafutásom” kezdetéhez képest. Bevallom, morogtam is miatta. Készültünk rá, amennyire csak tudtunk. Elképzeltem, hogy az ellenőrzésen majd minden rendben lesz, de nem így történt, voltak hiányosságok, amiken változtatni kellett.

Ezután bejelentkezett ellenőrzésre az ÁNTSZ. Egy hetünk volt a felkészülésre, igyekeztünk, még inkább belevettem magam a munkába. Tudtam, Istennél semmi nem lehetetlen, még ha nálam az is volt. Egy héttel később megtörtént a (részemről nem várt) újabb ellenőrzés, ami rendben lezajlott. Ennek ellenére sem voltam elégedett. Ahogy teltek a hónapok, kezdtem tisztábban átlátni a konyha életét. Közben rengeteg segítséget kaptam nem csak a belső ellenőrzés keretében, hanem a közvetlen kollégáimtól is.

Eközben a magánéletemben is sok minden zajlott, amiket próbáltam valahogy megoldani. Június az elengedések és a lezárások hónapja volt. Mire kisimultak volna a dolgom, jöttek újabb és újabb próbák, de Isten soha nem hagyott cserben, még ha többször azt is gondoltam, hogy majd én megoldom helyette. Ő ott volt minden helyzetben.

Ahogy teltek a hónapok, beléptünk a novemberbe, és azt hittem, lezárjuk lassan az évet. Azonban december elejére három ellenőrzést is kaptunk. Teljesen szétestem fejben is és lelkileg is... Haza szerettem volna költözni minél hamarabb, befejezni a munkát Kiskunmajsán. Fáradt voltam és volt olyan hibám, ami elől azt hittem, hogy a menekülés lesz a legjobb megoldás. Imádkoztam, hogy Isten mutasson valami olyat, ami „visszatart”, mert tudtam, neki terve van az ittlétemmel. Éreztem, hogy nem megoldás a megfutamodás. Az év végi ellenőrzések nagyon jól

sikerültek. Mindent rendben találtak és nagy dicséretet kaptunk! Ez a munkatársaim nélkül nem így történt volna. Hála van a szívemben és csodálom Isten nagyszerű munkáját.

2024. január 2-án sokáig ébren voltam, hajnalban elkezdtem végiggondolni, mi minden történt az elmúlt évben. Egyszer csak elém hozta Isten a nagy álmomat és a konyhai elképzeléseimet, amivel nekiindultam 2023-nak. Igaz, több idő kellett, de megvalósult és sikerült! Van egy kedves igeverszem, ami sokszor eszembe szokott jutni. Kíváncsi vagyok, hogy tapasztald meg csodálatos tervét Te is!

Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem! Filippi 4:13

Bokros Patrícia

Visszatekintve . . .

Májusban lesz hét éve, hogy megismertem a Menedékváros életét mind a szociális szolgálatok, mind a gyülekezet terén. Jómagam nejemmel 2017 nyarán kezdtük meg itt a szolgálatunkat, amit a mai napig örömmel végzünk. A feleségem kezeli gyülekezetünk digitális és web tartalmait, míg én a presbiteri és pásztori szolgálatomat törekszek betölteni. Gyülekezetünkben nyitott ajtó tárul az itteni ellátottak felé és a külvilág felé is: az istentiszteletre nemcsak a Menedékváros lakói és gondozói, hanem kapun kívülről is bárki bejöhet, megtekintheti, valamint tagjává is válhat a közösségünknek.

Nagy örömmel tölt el minket, amikor vendégeket fogadhatunk közösségünkben, akik az itt élő gyermekek és felnőttek felé istentiszteleten és egyéb programokkal szolgálnak. Áldást jelentenek számunkra: Út a Reményhez Alapítvány Szilágyi Kornél vezetésével; Keresztény Motorosok Heizer Kornél vezetésével és a Hajdúszoboszlói Baptista Gyülekezet dicsőítő csoportja Komáromi Tibor lelkipásztor vezetésével.

Vendég igehirdetők is jártak nálunk, akik a gyülekezet istentiszteleti alkalmain szolgáltak: Paróczy Zsolt, sziget-szentmiklósi lelkipásztor, Vincze-Bodács István, református lelkipásztor, Huszár Géza bácsi, a Menedékváros alapítója, a helyi baptista gyülekezet tiszteletbeli presbiter, Boros Lajos evangélista.

Testvéri kapcsolatot ápolunk a kiskunmajsai roma misszióval, Kerepes Tibor lelkipásztossal, valamint Fazekas Lászlóval, aki a kiskőrösi evangélikus temető gondnoka.

Gyülekezetünkben hétköznaponként két délután tartunk imaórát az intézmények közösségeiben. Ezen imaalkalmak alatt sokszor jobban át tudom érezni a közösség jelenlétét, mivel az intézmény közösségi terében jövünk össze, így ilyenkor több ellátott is eljön az együttlétre.

Igyekszünk, hogy minden alkalommal olyan téma, üzenet kerüljön kibontásra, ami foglalkoztatja a résztvevőket, és a beszélgetésekben egyéni kérdéseket is feldolgozunk. Nagy értéket jelentenek a közvetlen beszélgetések és a személyes hozzászólások.

Nagy örömöm az is, hogy gyülekezetünk kis dicsőítő csapata apróbb és nagyobb csemetékből áll. Amikor ünnepi alkalmakra készülünk, örömmel és vidám szívvel énekeljük a Menedékváros „mennyei himnuszát”, Pintér Béla „Mennyei parti” című dalát.

Emlékezetes események, amikor mások örömében és boldogságában osztozhatunk: az elmúlt két évben így kérhettük Isten áldását a Menedékvárosban egymásra talált házaspárookra. Ugyanakkor együttérzéssel állunk azok mellett, akik köztünk élő szeretteiket veszítették el, ilyenkor hangszerek nélküli gyászistentisztelet keretében emlékezünk, és kérjük a Fentről érkező vigasztalást. A Menedékvárosban elhunyt ellátottak hamvai kérésre a Menedékváros sírkertjében is elhelyezhetők, a temetéseket Fazekas László temetőgondnokkal együtt végezzük.

Miért tölt el engem örömmel az itteni szolgálat? Mert bár egy kis szórványgyülekezet vagyunk, Isten megad minden lehetőséget és áldást ahhoz, hogy az Örömhírt gondozottjaink és a külvilág felé is közvetítsük. A szegény és otthontalan emberek sok helyen lenézést tapasztalnak, pedig befogadásra és szeretetre lenne szükségük. Öröm számomra, hogy **a ránk bízott emberek életéért megtehetek mindent, ami tőlem telik, hogy együttérezhetek azokkal az emberekkel, akik együttérzést a külvilágtól talán nem kapnának, és szeretetet adhatok azoknak is, akik ezt máshol nem tapasztalnák meg.** Ezt a befogadó szeretetet adhatjuk együtt a Menedékváros munkatársaiéként, a gyülekezet tagjaiként, és olyan kapun kívüli segítőként, akik gondozottjainkra „emberként” tekintenek. Az Úr közel! Jövel Uram, Jézus!

Garancsi János

Közfoglalkoztatási mintaprogram

2019 óta működik hajléktalan közfoglalkoztatási mintaprogramunk a Menedékváros területén: egyidejűleg 15 nálunk lakó embernek biztosítunk munkalehetőséget konyhai kisegítő, takarító, parkgondozó, épületgondnok munkakörökben. Így lakóink helyben, a Menedékváros védelmében végezhetnek hasznos tevékenységet, és ezáltal jövedelemre is szert tehetnek.

A program keretében konyhakertet és gyümölcsöskertet hoztunk létre, ahol a résztvevők ismeretet és tapasztalatot szerezhetnek a kiskerti veteményes fenntartásának napi feladatairól, részeseznek a terményekből, továbbá helyben működő népkonyhánk számára is biztosítunk alapanyagot (zöldséget).

Évről évre több ütemben bekapcsolódunk az országos parlagfű-mentesítési programba: a Menedékváros területén túl a Kiskunmajsa-Csólyospálos közötti közút és gyalog-kerékpárút melletti terület parlagfű-mentesítését is rendszeresen elvégezzük. A külterületi lakosság örömmel fogadta munkánkat: a buszmegállókat megtisztítottuk a szeméttől, valamint az útementi fűnyírást is elvégeztük.

Meggyeszedés a Menedékváros gyümölcsöskertjében. A fákat 2 éve ültettük és 2023-ban már termőre fordultak a lakók nagy öröme.

Bőséges áldásban volt részünk idén a Menedékváros mintakertjében. A megtermett nagyobb mennyiségű fűszerpaprikát megőrölttük, és a népkonyhai felhasználás mellett még a vendégeinknek is tudtunk készíteni belőle ajándékot.

A betakarított zöldség-gyümölcs feldolgozása, befőzése megtörtént: befőtt, savanyúság, lekvár várja a téli felhasználást.

Hálaadással emlékezünk

Édesapa a misszió embere volt. „Krisztusért járunk követésben” – idézte sokszor, és élte is. Nem volt tökéletes, de ismerte a bűnbánat útját, és hűséges volt Urához. Sok megtapasztalásához sok megpróbáltatás segítette, mely közben egyre jobban ismerte meg Urát és Megváltóját: Jézus Krisztust.

Evangélista és jó szónok volt. Ragaszkodott az Ige igazságához, és értett a fiatalok nyelvén. Kereste az elveszetteket, betegeket, rászorulókat, mert Mestere erre sarkallta.

A legfőbb prevenciója az eltévelyedés ellen ez az Ige volt: „Álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek!”. Bátor kezdeményező volt a gyülekezeti életben. Nem ijedt meg a kommunista rendszerben sem, hanem figyelt a Szentlélek bölcsességére, és Neki engedett.

Hirdette, hogy az Úr a bűnösökért jött, és hívott hozzá mindenkit, mindenhol: utcáról, betegágyakról, ifitáborokból. Az alkalmi templom-látogatókat sem hagyta hívó szó nélkül. Sokan jöttek és épültek be a helyi gyülekezetekbe szolgálta nyomán. Sokan tértek meg, sokakat merített be. Sok régi vallásos hívő újult meg engedelmisségre itt az országban és a Kárpát-medence magyar gyülekezeteiben is. Ajándékaival jól sáfárkodott, amiről szívesen tanított is. Hitte, hogy mindenünket Istentől kaptuk gyümölcsöző használatra.

Isten megáldotta családját, és megtartotta őket a hitben. Megáldotta szolgálatait bármerre is járt, bárhová is költözött. Pedig többször is el kellett költöznie családjával, akarata ellenére.

1986-ban élére állt a kallódó fiatalok megmentéséért spontán kialakult felekezeti utcai misszióknak. Egy fiatalembert akkoriban elvesztett a budafoki gyülekezet ifjúsága, ami nagyon mélyen érintette. Isten ezen keresztül hívta meg a rászoruló fiatalok felé történő szolgálat-

ra. Ennek eredményeként jött létre a budafoki Menedék Csoport, melyet ő hozott létre, és amelynek a vezetője lettem. Ebből formálódott a Menedék Alapítvány, amelynek ötödmagával alapítója is volt. Minden igyekezetével támogatta ezt a szolgálatot, és részt is vett benne, főleg az evangélium hirdetésével, és az alkalmas munkatársak megtalálásával. Ezen kívül a Menedékvárosban rendszeres életviteli oktatással is szolgált a hajléktalanok felé.

A bajba jutás megelőzése fontos volt számára is, így hangsúlyozta és munkálta a fiatalok mielőbbi megtérését. Erre helyezte a hangsúlyt a gyülekezetekben, és ezért karolta fel az Élet Szava misszió hazai megtelepedését is. Munkálta, majd éveken át vezette a tóalmási alapítványt.

Halála napjáig az alapítványok kuratóriumában tagként is jelen volt. Nagy áldás követte ezen szervezetek szolgálatát, vezetőik elkötelezett Krisztus-követőkké váltak: ahol az Úrnak engednek, ott Ő csodásan működik.

Köszönjük az Úrnak Kovács Géza bácsit, édesapát, hogy ilyen elődöt, apát adott, aki példát mutatott, aki bizonyossága Isten megtartó kegyelmének. Aki tudta, hogy jó az Úr, menedék a nyomorúság idején, és felhossa napját az igazaknak, amely

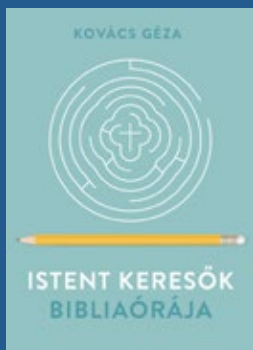
igaz belső békességet jelent a Krisztust befogadók és követők számára.

Az emlékestisztiszteletre a Budafoki Baptista Gyülekezet imaházában került sor 2023. február 4-én, szombat délután. Életéért Isten előtti hálaadással emlékeztünk.

Géza bácsi, 4 házaspár gyermek édesapja, 23 unoka nagypapa, 37 dédunoka dédapja ott van, ahová készült, amiért imádkozott, ahová előre ment, ahol 25 éve felesége várta. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Kovács Zoltán

Menedék Alapítvány kuratóriumi elnök
BMSZ igazgató

Kovács Géza: Istent keresők bibliájája

A második kiadás várható megjelenése: 2024 nyara

„Segíteni szeretnék azoknak, akik keresik Istent, szeretnék megismerni Őt és az üdvösség útját, amelyet Isten az Ő Fiában, Jézus Krisztusban készített el számunkra. Kézikönyvként vagy vezérfonalként is ajánlom ezt a kis könyvet azok-

nak, akik arra kaptak elhívást Istentől, hogy másokat – az üdvösségre szomjazó embereket – Krisztushoz vezessenek. Én évtizedeken át bibliáorai anyagként használtam.”

Géza bácsi számos könyve megtalálható a Menedék Alapítvány gondozásában.

www.menedekszolgalat.hu/kiadvanyok

40 éves évforduló: imaéjszaka Budafokon

„A Menedék Alapítvány létrejöttének előzménye, hogy 1983 szeptemberében Dr. Batha Tibor püspök, az Ökumenikus Tanács elnökének kezdeményezésére, egy 5 tagú bizottság jött létre a „kallódó fiatalok” (csövesek, prostituáltak, alkoholisták) mentésének megszervezésére. (A Párt kérte őt erre, az ő ifjúság-politikájuk csődjének elismeréseként). (...) A budafoki gyülekezet fiataljai közül a Kosztolányi téri bandába csapódott egy fiú. Géza fiam utána ment, missziózni kezdett a csövesek felé. Valóságos és nagy probléma és feladat volt a kallódó fiatalok mentése. Az említett öt fős bizottság tanfolyamokat rendezett, melyeken a probléma felmérése és a mentés szolgálatának kialakítása volt a téma. Budafokról 14 fiatal vett részt ezen a tanfolyamon. 1984. nagypéntekén, Budafokon imaéjszakát tartottunk ebben a témában. Adorján József és Németh Géza református, Révész Benjámín és Kovács Géza baptista lelkipásztorok voltak az előadók. 16 csoportban beszéltük meg a teendőket. Ennek nyomán 1984-ben Budafokon Menedék Csoport alakult, megnyílt a teaklub és megnyitotta kapuját a Fiúotthon.

Kovács Géza: Mesélek az életemről (részlet a könyvből)

„**Nem jutalomért** szolgáljuk az Urat, hanem mert megváltott, a bűnből kiemelt, a szeretete megragadott, szorongat, és elhívott, hogy adjuk tovább a rá-szoruló embereknek. Nem gondolunk ezért valamiféle külön mennyei jutalomra. A bűn uralmától megszabadított élet önmagában hatalmas jelentőségű jutalom. Mégis jó hallani az Írásból, hogy lesz különleges jutalmazás is. Mert Isten szeretete és gazdagsága, és az igazságossága is végtelen. Hatalmas erőfeszítéseket teszünk azért, hogy földi javakat, értékeket gyűjtünk. Pedig tudjuk, hogy mind itt marad. Jó hallani, hogy Jézus Krisztus nagy jutalommal várja azokat, akik az Ő országát építik. Olyan jutalommal, amely **örök-kevaló érték.**”

Kovács Géza: „Újjászült élő reménységre”
2019.01.31.

„**Szívem csücske**” – szoktuk mondani arra, ami számunkra nagyon kedvelt és fontos. A Menedék szolgálata és ügye ilyen nagyon közel áll hozzám a születése óta. A kapcsolatomban is folyamatosan nemcsak az Alapítvány alapítójaként és a Kuratórium tagjaként, hanem, mert hiszem, hogy Isten előtt kedves és fontos szolgálatot végez. Nincs kimutatásunk arról, hogy a munkálkodásának több mint 30 esztendeje alatt hány lelki, emberi válságba, és csődbe jutott emberen segített a Menedék szolgálata. Lehet, hogy sokkal többet kellene beszélnünk erről, de az ott dolgozók nem elismerésért, hanem az emberek javára és Isten dicsőségére végzik a munkájukat. A lélekmentés és a szeretet készítésével igyekeznek szolgálni. Sok-sok emlékem és közreműködésem közül kiemelem, hogy a 2000-es évek elején a Menedékvárosban (Kiskunmajsa) tanfolyamot tartottam az ott lévő 80-100 gondozott számára „Életvitel” címen. A mindennapi élet ezernyi területét vettük sorra, és azt tanultuk és beszéltük meg, hogy miként lehet a személyes, a családi, a társadalmi életben józanul, bölcsen, a magunk és környezetünk boldogságát építve, helyesen élni. Egy napon dolgozatot írtam velük „Jövőképem” címen. Sokféle vágy, elképzelés rajzolódott

ki a dolgozatokból. Volt köztük egy különleges, amely különösen meghatározó volt számomra. Egy Diana nevű sötét bőrű leánygyermek – aki maga sem ismerte az apját – nagyon jól rajzolt. A megnevezett témában egy rajzot készített, amelyen egy férjet és feleséget ábrázolt, akik mindketten a közöttük és velük sétáló kislányuk kezét fogják. Könynyekig meghatott ez a rajz. Ez a leánygyermek nem ismerte az apját, nem volt férje, soha nem szerezhette a rajzán ábrázolt élményeket. Lelke mélyén mégis ez a „jövőkép”, illetve szomjas vágy élt: Férj, feleség, gyermek szeretetben, rendezett családi közösségben. Reményik Sándor „Istenarc” című verse jutott eszembe: „Egy istenarc van eltemetve bennem. Fölibe ezer réteg tornyosul, de érzem ezer rétegen alul”.- írja a költő. **Minden ember magában hordozza Isten leheletét: szent, tiszta vágyat egy bűntől szabad boldog élet képét.** Első szüleinkben elvesztettük, de Jézus Krisztusban vetett hit és Tőle nyert szabadítás által megnyerhetjük ezt a bűntől szabad életet. Ezt munkálja a Menedék.

Kovács Géza: Mesélek az életemről
(részlet a könyvből)

Elismerések

A 2023. évi szociális elismerések átadására a Nap utcai Baptista Gyülekezet Imaházában került sor a szociális munka napján, 2023. november 12-én. A Magyarországi Baptista Egyház szociális területen végzett kimagasló szolgálata elismeréseként **Balogh Lajos plakettben részesítette Farkas Ibolyát, a Baptista Menedék Szolgálat munkatársát, és Beharka Pál plakettben részesítette Csöndes Katalint, a Menedékváros önkéntesét.**

Balogh Lajos Plakett

Farkas Ibolya, a Baptista Menedék Szolgálat munkatársa, 1998-tól kisebb megszakításokkal van jelen a kiskunmajsai Menedékvárosban működő intézményekben. A hőskorban érkezett, amikor nemcsak az új jogszabályokkal, hanem a volt szovjet laktanya elhanyagolt, lepusztított állapotával is meg kellett küzdeni. A feladatok sokrétűek voltak, hiányoztak a bevett

megoldások, és sok önkéntes munka kellett a fejlődéshez. Ebben az időszakban kapcsolódott be Ibolya odaadással és lelkesedéssel – akkor még – a Menedék Alapítvány életébe. A hajléktalanellátásban és a gyermekjóléti tevékenységben is részt vett. Egy ideig a Hajléktalanok Átmeneti Otthona intézményvezetőjeként végezte szolgálatát.

2018-as nyugdíjba vonulását követően részidőben jár vissza dolgozni. Ma is aktívan foglalkozik gyerekekkel és a családokkal is, de nem jelent problémát neki más területen is helyt állni. Szolgálatának lelki hátterét a Kecskeméti Baptista Gyülekezet közössége adja. Lelki életében célja Isten szeretetének hirdetése és követése. Több elesett ember – gyermek, felnőtt, idős, drog- és alkoholfüggő, prostituált – felkarolásában és támogatásában vett aktívan részt. Nagy szívű, türelmes, megértő személyiség. Cselekvő hittel áll bele a nehéz helyzetek megoldásába, és ezzel tekint a rá bízott emberekre is. Mindenkinben észreveszi a jót.

Saját gyermekei mellé újabbakat is fogadott, akiknek ugyanúgy a nagymamájuk, mint saját unokáinak.

A Magyarországi Baptista Egyház szociális területen végzett kimagasló szolgálata elismeréseként Balogh Lajos plakettben részesítette Farkas Ibolyát, a Baptista Menedék Szolgálat munkatársát. Az elismerés kapcsán beszélgettem vele, kérdeztem Menedékes életútjáról.

Hogyan kerültél kapcsolatba a Menedékkal?

A kilencvenes években kerültem át Nagyváradról Debrecenbe. Az ottani baptista gyülekezet életébe kapcsolódtam be, ahol éppen Kovács Géza bácsi volt a lelkipásztor. Géza bácsi bátorítására kezdtem el a teológiát, majd 1998-ban fejeztem be tanulmányaimat missziómunkás szakon. Az egyik vasárnapi istentiszteleten egy vendég család számolt be a kiskunmajsai szolgálatról. Ekkor hallottam először a Menedékről. Nem sokkal ezután egy igeveres jött elém az ApCsel 16:9-ből: „Jöjj át Macedóniába, légy segítségünkre!” Nagyon megszólított engem ez az Ige, úgy éreztem, hogy indulnom kell. Fel is hívtam Huszár Gézát – akit még régebről, a teabuszos misszióból ismertem –, de Géza a telefonban majdnem, hogy lebeszélte erről az egészről. Végül ideköltöztünk és egy évig önkéntesként szolgáltam itt.

Hogyan tudtál bekapcsolódni a szolgálatba?

Amikor elszántam magam, hogy idejövök, nem gondolkodtam azon, hogy kikkel fogok foglalkozni, vagy hogy mit fogok csinálni. Nem tudtam, hogy milyen emberek lesznek itt. Akkor még nem voltak így különválasztva az intézmények, mint most. Más volt minden. Nem volt ilyen szép épület, még a víz sem volt bekötve. A városból hordtuk az ivóvizet az utcán lévő kutakból. Meg sokkal kevesebben is voltunk eleinte, húszan lehetünk a hajléktalannal és gyerekeikkel összesen.

Melyek a legemlékezetesebb pillanatok, emlékek, amik eszedbe jutnak a Menedék kapcsán?

Nekem a Menedékben lenni olyan volt és a mai napig olyan, mintha otthon lennék. Nagyon emlékezetesek számomra az esti közös áhítatok, amiket kezdetben a kinti farakáson tartottunk. Volt igeolvasás, éneklés és sokat beszélgettünk. Közösségben voltunk egymással. Aztán volt egy időszak, amikor a katonai időt (polgári szolgálat – a szerk.) lehetett az alapítványnál tölteni, és többen jöttek ide szolgálni. Ezek is szép emlékek. Ami még nagyon emlékezetes, azok az itt megélt karácsonyok. Minden évben nagyon szép karácsonyaink voltak. Fát állítottunk, összegyűltünk istentiszteletre, együtt énekelünk és mindenki kapott ajándékot. Nagyon jó volt így együtt lenni.

Volt-e olyan, amikor emberileg nem volt látható a megoldás, de Isten megsegített a szolgálatban?

Például az engedélyek ilyenek voltak. Már itt voltunk, működtünk, de engedélyeink még nem voltak. Hála Istennek egyszer csak megkaptuk őket. Vagy például, amikor külföldről jöttek ide fiatalok segíteni: építkezni, festeni, sőt még faanyagot is hoztak, amiből megcsinálták a játzóteret. Ezek mind-mind csodák.

Hogyan telnek napjaid most itt a Menedékben?

Most félállásban vagyok itt, elsősorban a gyerekekkel és a szülőkkel foglalkozom. De ha van valami adminisztráció, amibe be kell segíteni, akkor abba is besegítek.

Van-e kedves Igéd, vagy éneked?

Igen, a Róma 12:1: „Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Isten-

nek”. Ezt még Kovács Géza bácsi írta nekem egyszer egy levélben, amiben megintett. Nagyon rosszul esett ez akkor, de hát igaza volt, és utólag örülök neki. Ez az Ige azóta is bennem van és a mindennapokban is megerősít. A zenéhez nem értek, de nagyon szeretem. Sok olyan ének van, amit bátorít, az „Öröm van a Mennyben egy bűnös felett” az egyik kedvencem.

Van-e valami, amit kiemelnél, és bátorításként megosztanál a jövő generációjával?

Az, hogy az Úr Jézussal való kapcsolat az, amihez mindig vissza lehet térni. Bármilyen élethelyzetben vagyunk is, Ő az, akihez fordulhatunk.

Gratulálok még egyszer és Isten áldását kívánom szolgálatod folytatására is!

Boda Gábor

Beharka Pál Plakett

Csőndes Katalin, vagy ahogy mindenki szólítja: Kati néni egy igazi szükséghelyzet közepette érkezett a Menedékvárosba, Kiskunmajsára. A nehéz élethelyzetből menekülő asszony szolgálatkészsége igen hamar megmutatkozott már a hétköznapokban is. A közösségbe hamar beilleszkedett, nyitott volt az evangéliumra is. Új élete lett nemcsak fizikálisan, hanem lelkileg is! Kezdetben

önkéntesként látott el különféle feladatokat. Később, már mint hivatalos munkatárs, a konyhán vette ki részét a szolgálatból. Józsi főztjei mellett kiváló ötleteket alkalmazott a hirtelen, nagy mennyiségben érkező élelmiszer adományok legjobb felhasználására. Nyugdíjba vonulása után tovább folytatta szolgálatát, ismét önkéntesként. Aktív részt vállal a gyülekezeti munkában, a misszió előmozdításában. Kapcsolatot épít és ápol karitatív szervezetekkel. Mosodát működtet. Az érkező ruhaadományokat a célnak megfelelően válogatja és juttatja el a rászorulóknak.

Megtérésében nagy hatással volt rá Huszár Géza, a Menedékváros alapítójának személye. Tőle tanulta, de Istentől jövő bátorításként kapta: „nincsen más dolgod a Menedékvárosban, mint az, hogy szeress!”. Ez adott erőt abban is számára, hogy a súlyos fogyatékkal rendelkező lakók, vagy haldokló emberek mellett is kitartással szolgáljon.

Lassan 15 éve gyülekezeti elöljáró a Menedékváros Bap-

tista Gyülekezetében. Rendszeresen tart imaalkalmakat. Célja, hogy Isten Igéje által jelentős életváltozás történjen a Menedékvárosba érkező emberek életében.

A Magyarországi Baptista Egyház szociális területen végzett kimagasló szolgálata elismeréseként Beharka Pál plakettben részesítette Csöndes Katalint, a Menedékváros önkéntesét. Az elismerés kapcsán beszélgettem vele, kérdeztem Menedékes életútjáról.

Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a Menedékkal?

16 éves koromban egy nagyon rossz döntést hoztam, elhagytam az Urat. Hadiüzembe kerültem dolgozni, ahol megismertem a férjemet, aki katona volt. Aztán 1987-ben elváltunk. Itt kezdődtek a zűrzavarok. Hazaköltöztem szüleimhez, majd meghalt anyukám. Aztán megismerkedtem egy férfival, aki hatalmas csalódás volt az életemben, a végén úgy kellett megszöknöm tőle. Hazamenni nem mertem, féltem, hogy megtalálnak, ezért egy hónapig csöveztem az utcán. Végül felhívtam a fiamat, de hozzájuk se mertem menni, nehogy őket is bajba sodorjam. A fiam anyósa ismerte Huszár Gézát, akitől megkérdeztek, hogy be tudna-e fogadni a Menedékvárosba. Addigra már annyira ki voltam merülve, hogy végigaludtam a kocsit. Amikor megérkeztünk, és megláttam ezeket a romos épületeket, azt gondoltam, hogy nincs az az Isten, hogy én egy hétnél tovább itt maradjak.

Aztán kaptam egy szobát fönt, a negyedik emeleten, magamban pedig csak morogtam: „Mit keresek én itt egyáltalán?”, „Mi közöm van nekem ehhez az egészhez?”, és lefeküdtem aludni. Másnap hajnalban ébredtem fel, és lementem a kis veteményesbe. Elkezdtem gazolni. Napközben pedig a konyha felé sétáltam, ahol épp zöldbabot

pucoltak, gondoltam besegíték. Így kezdődött el az életem itt a Menedékvárosban.

Hogyan talákoztál Krisztussal?

Akkoriban Takács Gézáék jártak Tázlárra istentiszteletet tartani. Gondoltam, hogy én is elmegyek, megnézem, hogy milyenek ezek a baptisták. És ahogy beléptem az imaházba, az Úr megszólított engem. Azt a hangot hallottam, hogy „**Na, végre, hazatértél!**”. **Aznap délután nagyon sokat sírtam és megtértem az Úrhoz.** Amikor fölmentem a lakásba, térdre borultam, és azt mondtam, hogy „Uram, az rendben van, hogy itt vagyok, de hogyan tovább?”. Én világeletemben dolgoztam, nem volt olyan, hogy ne lett volna munkahelyem. Mit fogok most csinálni?

És mi történt?

Egy pár nappal később Huszár Géza azt mondta nekem: „Olyan nyugodtnak és konszolidáltnak tűnsz, mi lenne, ha fölvennénk ide a Menedékhez munkatársnak?”. Ó, hát mondom, ez csodálatos lenne, nagyon szívesen. Kérdezte tőlem, hogy tudok-e főzni? Mondtam, hogy tudok. Erre azt mondta, hogy akkor itt van egy zsák paprika, paradicsom meg hagyma, csinálj a többieknek lecsót mire hazajönnek. Gondoltam, Uram Isten, ennyi embernek – akkor voltunk 113-an – én még sosem főztem. De hála Istennek annyira jól sikerült a lecsó, hogy még a lábast is kitörölték.

Hogyan alakult a konyhai szolgálatod?

Elkezdtem főzőcskézni és a Jóisten olyan kegyelmes volt hozzám, hogy annyira jól sikerültek az ételek. Tényleg mindent csak Neki köszönhetek! Hihetetlen milyen megtapasztalásaim voltak.

Egyszer történt, hogy már készen voltam az ebéddel, amikor délben Géza beállított 36 felnőtellel, és azt mondta, hogy ezek az emberek most itt fognak ebédelni. Hát, mondom, Uram, Te megettedél ötezer embert, segíts most nekem is, hogy én is meg tudjam vendégelni ezeket

az embereket. És bőségesen jutott leves mindenkinek és bőségesen jutott a másodikból is, sőt még repeta is maradt. Ilyet csak Isten tud produkálni, magától ilyesmi nem tud megtörténni.

Volt egy másik eset is, az vasárnap történt. Húst sütöttem, három nagy tepsi volt bent a sütőben, amiket cserélgetni kellett. Az egyik csere közben megcsúszott a lábam és hanyatt estem. Rám kellett volna boruljon az egész forró tepsi hús, de ahogy estem, valaki megfogta a tepsi és lerakta mellém. A hús meg se mozdult, egy csöpp zsír se jött ki, meg se sérültem. Én meg ott ültem a földön, és mondtam, hogy Uram, ilyet is csak Te tudsz csinálni.

Egy harmadik élményem pedig éppen az egyik karácsony előtt volt. Valahogy úgy jött ki, hogy nem volt hús a konyhán. Szárazáru volt a raktárakban, de hús nem. Itt a Menedékben mindig nagyon szép szokott lenni a karácsony. Mindig ünnepi vacsora volt, amikor is összetoltuk az asztalokat és mindenki levonult az étkezőbe, hogy együtt ünnepeljünk. Este feljöttem, imádkoztam, hogy „Uram, segíts nekünk, hogy megint olyan szép karácsonyunk legyen, mint amilyen szokott lenni”. Másnap reggel 7 órakor csörgött a telefonom, Józsi bácsi hívott Jánoshalmáról, és azt mondta: „Na, gyertek a két és fél mázsás disznóért!”. Hát, mondom, **Uram, ezt megint csak Te rendezted nekünk, mert ez másképpen nem történhetett volna meg.**

Hogy vagy te most itt a Menedékvárosban?

Nyugdíjba vonulásomat követően elköltöztem innen. Aztán beszélgettünk a lánnyal, hogy mi hogyan legyen. Egyszer csak a Bibliám leesett a földre és a Sirák könyvéből nyílt ki (katolikus Bibliám van), és ahogy lenéztem, a következőt olvastam: „Végezd a szolgálatodat örömmel, és maradj meg benne halálodig.” Fogtam, összecuktam a Bibliát, megmondtam a lánynomnak, hogy megyek vissza a Menedékbe. Azóta önkéntesként végzem itt a szolgálatot nagy-nagy szeretettel.

Boda Gábor

Miniszteri elismerő oklevél Huszár Géza részére

Kimagasló szakmai tevékenysége elismerésül **Huszár Géza** Miniszteri Elismerő Oklevélben részesült. Géza munkásságával jelentős részt vállalt Magyarország legújabb kori szociális munkájának megteremtésében. Részt vett a Menedék Alapítvány szociális és gyermekjóléti intézményeinek létrehozásában, és munkája részeként jött létre a kiskunmajsai Menedékváros is. Több díjat és elismerést is kapott

eddigyi élete során. Amikor a különböző elismerésekről kérdeztem, gyakran említette, hogy mindenért egyedül Istené a dicsőség. A díjak közül az egyik legértékesebbként azt a kézzel készítettet emelte ki, amit 60. születésnapjára a Menedékváros lakóitól kapott. A miniszteri elismerés kapcsán beszélgettem Gézával, kérdeztem Menedékes életútjáról.

Mikor érezted először azt, hogy ezen a területen van feladatod?

1984-ben. A gyülekezetben egyre inkább észrevettük a rászoruló embereket, és kerestük, hogy hogyan segíthetnénk rajtuk. A „hajléktalan” mint kifejezés, ekkor még nem létezett. „Toplák” –ilyesmi szavakat használtak rájuk. Hivatalosan nem is mondta ki ekkor még senki, hogy léteznek Magyarországon olyanok, akiknek nincs hol lakniuk. Sőt, akinek nem volt lakhelye, azt még meg is büntették.

Hogyan indult el a szolgálat?

Imádkoztunk. Kerestük azt, hogy hogyan segíthetnénk. A Teaklub volt az első olyan hely, ahová vártuk a szükségben lévőket. Fél évig az alapítókkal együtt azért imádkoztunk, hogy Isten mutassa meg, és hozza el azokat, akik felé szolgálunk kell. Szeptemberben jött el az első ember a Teaklubra. Azután egyre többen kezdték el látogatni az alkalmakat.

A kezdeti nehézségek láttán nem gondoltatok arra, hogy abbahagyjátok?

Nem! Folyamatosan imádkoztunk. Elindult a Teaklub, aztán következett a Fiúotthon.

Milyen nehézség jut eszedbe, amin Isten átvezetett és egyértelmű megoldást adott?

Az én életemnek is volt olyan pontja, ami nehézségekkel volt tele, és az Istennél találtam meg a megoldást. Így én is az Isten útját és megoldásait szerettem volna a szükségben lévőkkel megismertetni. Egy konkrét nehézség a szolgálat kezdetén például az volt, hogy megjelent egy fiú a nevelőtanárával, aki segítséget kért, mert nem volt hová mennie. **Hogyan segítsünk? Hol adjunk szállást neki? Hova rakjuk ezt a fiatalembert?** Ebben az időben a gyülekezetből az egyik testvér megvette a gyülekezet melletti házat. Elkezdtük a telken kialakítani a Fiúotthon elődjét. Aztán jött a következő jelentkező, aki épp a sittről szabadult...

Te voltál a Menedék első főállású munkavállalója. Hogyan történt mindez?

Pedagógusként dolgoztam akkoriban egy iskolában, egy olyan munkahelyen, amelyről tudtam, hogy Istentől kaptam. Mégis úgy éreztem, hogy el kell jönnöm onnan. Kértem az Istent, hogy válaszoljon nekem: ne várokoztasson, hanem még ma adjon választ. Ekkor kaptam azt az Igét, amikor a király eljön és szétválasztja a juhokat a kosoktól: „Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok...” (Máté 25:35) Ezt követően beszéltem az iskolaigazgatóval arról, hogy kilépnék az állásomból. Az igazgató azt kérte tőlem, hogy várjam meg a félév végét. Ez teljesen összhangban volt azzal, amire én is gondoltam. Így történt, hogy a félév zárását követően, **1986. február 1-jével a Menedék első főállású munkavállalója lettem.**

Melyik a legkedvesebb Menedékhez köthető emléked?

Nincsen ilyen, nem tudok legkedvesebbet mondani. Azt tudom, hogy valamiért minden intézmény létrehozásánál ott kellett lennem. Én ezt akkor nem éreztem, csak csináltam mindenhol azt, amit kellett.

Milyen bátorítást, üzenetet adnál át a jelenlegi és leendő munkatársaknak?

Istennel. Mindent Istennel: véleményt kérni, engedelmeskedni, és kitartónak lenni.

Köszönöm a beszélgetést! Zárásképp a 127. Zsoltár versei jutnak eszembe: „Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az örök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.”

Isten áldását kívánom életedre!

Boda Gábor

179 FELNŐTTET
fogadtunk intézményeinkben

156 GYERMEKET
fogadtunk intézményeinkben

34 FŐ MUNKATÁRS

**32 FŐ KÖZFOGLALKOZTATÁSI
PROGRAM RÉSZTVEVŐ**

Kiskunmajsa
23 948 KG

**ÉLELMISZERBANKTÓL
KAPOTT ÉS RÁSZORULÓK FELÉ
TOVÁBBÍTOTT ADOMÁNYOK**

Budafok
23 304 KG

Központi iroda

1221 Budapest, Leányka u. 34.
06-1-789-0048
06-20-999-7293
iroda@menedekszolgalat.hu
Irodavezető: Rácz Tünde

Fiúotthon

1221 Budapest, Péter Pál utca 21.
06-1-788-1261
06-20-999-7461
liptaig@menedekszolgalat.hu
Intézményvezető: Liptai Gábor

Mamásotthon

cím nem nyilvános
06-1-226-2756
06-20-999-7280
szilagyi.zsuzsanna@menedekszolgalat.hu
Intézményvezető: Szilágyi Zsuzsanna

Teaklub

Minden csütörtökön 17.30-tól
1221 Budapest, Péter Pál utca 17-19. (Isten Háza)
06-20-953-4282
fiuotthon@menedekszolgalat.hu
Klubvezető: Molnár Tivadar

Menedékváros Családok Átmeneti Otthona

6120 Kiskunmajsa, Marispuszta tanya 253/A
06-77-481-989
06-20-999-7287
tothnefrankaniko@menedekszolgalat.hu
Intézményvezető: Tóthné Frank Anikó

Menedékváros Hajléktalanok Átmeneti Otthona

6120 Kiskunmajsa, Marispuszta tanya 253/A
06-77-483-008
06-20-775-9599
tothnefrankaniko@menedekszolgalat.hu
Intézményvezető: Tóthné Frank Anikó

Menedékváros Népkonyha

6120 Kiskunmajsa, Marispuszta tanya 253/A
06-77-481-989
06-20-999-7288
bokros.patricia@menedekszolgalat.hu
Konyhavezető: Bokros Patrícia

Menedékváros Baptista Gyülekezet

6120 Kiskunmajsa, Marispuszta tanya 253/A
06-77-483-008
06-20-999-7281
iroda@menedekszolgalat.hu
Vezető: Csöndes Katalin

Támogatás

MENEDÉK ALAPÍTVÁNY

Bankszámlaszám:
OTP Bank, 11722003-20022222
Adószám: 19004909-2-43

Bankszámlához tartozó név és cím:
Menedék Alapítvány
1221 Budapest, Leányka utca 34.

BAPTISTA MENEDÉK SZOLGÁLAT

Bankszámlaszám:
KDB Bank, 13555555-13552010-00012536

Bankszámlához tartozó név és cím:
Baptista Menedék Szolgálat
1221 Budapest, Leányka utca 34.

Kérjük, hogy átutaláskor a közleményben tüntesse fel címét vagy e-mail címét a kapcsolatfelvétel érdekében.

Kiadja a Baptista Menedék Szolgálat
felelős kiadó: Liptai Gábor ügyvezető
korrektúra: Huszár Gézőné, Rácz Tünde
grafika és tördelés: Mikes-Kovács Sára – Sara&Co
fotó: Hamar Ramóna - Mo'Art Photo
szerkesztés lezárva: 2024. február elején
www.menedekszolgalat.hu

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz:
Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot, amely
készen áll számotokra a világ kezdete óta. **Mert
éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom
adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen
voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és
meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek
hozzám.** Akkor így válaszolnak neki az igazak:
Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk
volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?
Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna,
vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?
Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk
volna hozzád?
A király így felel majd nekik:
Bizony mondom nektek, **valahányszor megtettétek
ezeket akár csak egygel is az én legkisebb testvéreim
közül, velem tettétek meg.**”

MÁTÉ 22:37-39

